

ME Hanko - den první

První horké informace z Mistrovství Evropy v Biketrialu jsem obdržel dnes odpoledne. Takže přikládám fotky, výsledky prostě vše co jsem dostal.

Za vytrvalého deště v 10 hodin odstartovali jezdci do velmi náročných KÚ. Naše jezdce od Poussinu do Kadetu doprovázeli naši zkušení jezdci vyšších kategorií. Kadeti jeli 10 KÚ a ostatní 8 KÚ. Celkem odstartovalo do soutěže jen 40 jezdců. Nejvíce v kategorii Minime 12. Nejméně v kategorii Poussin 4. Celá soutěž byla velice náročná což zhoršoval vytrvalý déšť. Všichni dojeli do cíle bez zranění a oprav. A jak to dopadlo:

Cadet:

1. Peter Brackgren Sweden 26-28-65
2. Martin Eroksson Sweden 28-37-65(4x0)
- 3. Jakub Vencl Czech 37-28-65 (1x0)**
5. Jan Bartos Czech 44-32-76
6. Mirek Bures Czech 46-41-87

Minime:

- 1. Vasek Kolar Czech 8-9-17**
2. Wilson Scott UK 18-15-33
3. Erik Eriksson Sweden 18-20-38
- 4. Michal Pinos Czech 21-24-45**

Benjamin:

- 1. Jan Musil Czech 16-16-32**
- 2. Dominik Puffer Czech 24-19-43**
3. Oskar Selenius Fin 25-25-50

Poussin:

1. Laco Janoska Slovak 17-12-29
- 2. Vasek Gryc Czech 34-34-68**
3. Victor Korpela Fin 40-40-80

Femine:

1. Janka Kucova Slovak 14-8-22
2. Lois Morgan UK 23-23-46
3. Julia True German 43-29-63

Starší kategorie hledí s obavami k nebi a věří že přestane pršet, protože jejich KÚ jsou opravdu drastické.

<http://old.biketrial.cz/domains/old.biketrial.cz/?q=node>

Hanko 12.6.2004 16:08

Z Hanka zdraví Jan Havelka a Libor Musil.

12. Červen 2004 - 16:27

ME Hanko - den druhý

Nedělní závod v Hanko se jel za slunečného počasí. Všichni reprezentanti dojeli bez zranění a těší se podle zpráv na večerní vyhlášení. Dá se říct, že ME se proměnilo v Český den nebo v Český sen. Nutné podotknout, že nedělní tratě obsahovaly převážně extrémní výskoky, které byly sjízdné jen přes pedál. Oproti sobotě se jelo za sucha. A tak příkládám už jen kompletní výsledky.

ME FINSKO 2004

Ve dnech 12.-13. června 2004 ve finském lázeňském městě Hanko se konalo 1. Mistrovství Evropy v Biketrialu za účasti 74 jezdců z 11 států Evropy.

Naše reprezentace byla nejpočetnější a čítala 15 jezdců. Do Helsinek jsme přiletěli za větrného počasí, které bylo cítit již v letadle při přistání. Na letišti jsme se opět spojili v Československo, protože v autobuse nás již očekávali přátelé ze Slovenska. Když jsme dorazili po 2 hodinách cesty do dějiště ME a autobus zaparkoval poblíže železniční tratě u budovy obklopené nepořádkem a vraky aut, byla ve mě malá dušička, zda to není naše budoucí ubytovna. Nebyla. My jsem se ubytovali ve vilce hned vedle. Zde bylo vše potřebné od postelí, kuchyně, sauny, teplé vody po celý den, pračky myčky na nádobí a veškerého kuchyňského vybavení, televize, ap. Co bylo však hlavní v zimě, která zde byla přes den 14 - 16 stupňů a v noci se pohybovala okolo 6, bylo to že se zde v celém domě topilo. Hůř na tom byli asi kluci co přijeli autem a bydleli v kempu. Ubytování bylo ve dvou, tří a pěti lůžkových pokojích. Z pětilůžkového jsme udělali sedmilůžkový protože vedení zabralo dvojlůžkáč bez zjevných protestů jezdců. Dva tří lůžkové pokoje pak zabrali mazáci a na potěr zbyl ten největší pokoj hned naproti vedení. Hned za domem byla zahrada a na ní vyčnívaly velké oblé kameny, které daly tušit na čem se bude závodit. Vedle kamenů, pak tři dřevěné šopny kam jsme uložili skompletované soutěžní stroje. Vašek Kolář a Honza Bartoš, při kompletaci kol zalomili šrouby v páčkách brzd. To se podařilo opravit na druhý den za pomoci Petra Sadílka, který se proměnil ve finského strojního zámečníka. Jen duralové šrouby museli být nahrazeny kovovými, což však na výkonu zejména Vaška nebylo znát.

Ještě večer se za námi přijel podívat pan Kai Malaska, hlavní persóna soutěže, na kterém ležela všechna tíha pořadatelství. Ukázal nám místa soutěží a také místo pro možnost tréninku jak u moře tak poblíže naší vilky. Snídaně byla formou švédského stolu a všeho bylo dosti po všechny dny. Obědy a večere pak v restauraci Nadine, podle vlastního výběru. Jídla bylo tolik, že náš potěr žádal menší porce a kdo si nakoupil nějaké jídlo v blízkém obchodě, pak jej měl v lednici bez dalšího zájmu, někdo až do odjezdu.

Počasí, které zde normálně v tomto období je "prý" slunečné a okolo 24 stupňů, se spíše zhoršovalo. Obloha byla z olova, přšelo a byla mlha. Nic moc -

český říjen nebo listopad. Že je léto potvrzovalo jen datum a někteří Finové, kteří již chodili v krat'asech, k nim se pak přidal i Ot Pi asi proto, že si ve slunném Španělsku zapomněl přibalit dlouhé.

První trénink jsme absolvovali v bývalém námořním vojenském prostoru, který byl právě vyklizován a předáván mládeži z Hanka. Finská mládež zde chystala soutěž v divadelní tvorbě a tak kdo chtěl, tak si mohl odskočit z kamenů přímo na zkoušku. Tréninková zóna, která byla zde vyhrazena však neodpovídala typu kamenů na kterých se mělo odehrát rozhodující dění a proto náš zájem směřoval na vytipování jiné lokality, kterou jsem našly poblíže našeho ubytování.

Po pěší prohlídce tratí, bylo jasné že "pedalisté" se zde asi moc neuchytí a naopak po dotyku pedálu půjdou k zemi. Většina tratí byla na "kola" a pedál bylo vhodné využít jen při vysokých výskocích, s rizikem pádu. Výskoky to byly zejména pro elitní kategorie nevídané a normální smrtelník jen kroutil hlavou, jak se tam někdo může dostat bez žebříku.

Protože pořád přšelo a bylo již více než jisté, že sobota bude na vodě a za deště, volili jsme pro kluky "trénink" za deště a na mokru, aby si osahali terén, který je bude čekat. To jsem však dosti narazil, protože největší specialisté z řad kadetů v dešti a na mokru nemusí a už vůbec ne den před závodem. O tuto aktivitu jevil z mladých jen zájem Vašek Gryc a Honza Musil, ostatní se ještě více zahrabali do peřin. Naopak Miloš Pospíšil, Jirka Šmídl a spol. si to rozhodně chtěli vyzkoušet. Bažanti protestovali s tím, že den před závody již "třepou nohama" a na kolo se ani nepodívají a v závodě by snad nepodali po tomto "tréninku" plnohodnotný výkon. No budiž. Vyhlásil jsem tedy, že volba je na jejich dobrovolnosti. Než jsem se převlekl, tak byli všichni již venku bez výjimky, asi jim to nedalo. Dá se říci, že největší odborníci "na všechno" jsou dva kadeti, na to jsou opravdu kadeti.

V sobotu začala soutěž za deště, jak jsme předpokládali a i když později ustal a jen nepřetržitě mžilo, tratě ani na chvíli neoschly. Naše naděje doprovázeli starší kluci. Honzu Bartoše Miloš Pospíšil, Jirka Šmídl Dominika Puffera, Honzu Musila Libor Musil (který si večer při kontrole tratí s jury vymknul koleno) s Adamem Procházkou, já pak Vaška Gryce, Petr Sadílek Vaška Koláře, Michal Budský Kuby Vencla a Pavel Procházka Michala Piňose.

Druhý den si to prohodili. Výsledky již znáte a tak jen malé zastavení k sobotě. Zklamal výkon Honzy Bartoše a konec konců i Kuby Vencla, ostatní zajeli buď výborně nebo svůj standard.

V neděli se jelo za slunného počasí, **ale se studeným ostrým severákem, který foukal od moře.** Hned na první sekci si Miloš Pospíšil nepříjemně zranil malíček, který mu značně krvácel, ale pokračoval až do cíle, kde zakrvavenou rukavicí nemohl z ruky sundat. Kluci ze seniorů jeli vlastně pohromadě a tak měli přehled nejen o sobě, ale i o soupeřích a nutno podotknout o soupeřích z ČR. Myslím že nikdo z nich nebyl zklamán z konečného umístění, až na Adama, který skončil za medailí. Ondra Kunčar a Bureš, kteří přicestovali po vlastní ose, nijak neoslnili, ale jistě získali další poznatky pro svoji další práci. Je pořád co vylepšovat a to platí pro všechny.

Mistrovství Evropy 2004 skončilo našim velkým úspěchem. ČR vyhrála Pohár národů, 4x titul Mistra Evropy a řadu dalších míst na stupních vítězů. Do účasti bylo vloženo nemálo prostředků, od našich sponzorů reprezentace. Mohli jsme si dovolit přepych letecké dopravy díky STUDENT AGENCY, perfektního ubytování díky firmě HI-TEC, ale i celého komplexu zabezpečení od jídla až po oblečení. Výprava výborně reprezentovala nejen ČR, ale i svoje sponzory.

Přesto vše, bych chtěl některým našim reprezentantům vzkázat, že jejich jediným úkolem na reprezentačním výjezdu je dobře se připravit na soutěž a na soutěži podat ten nejlepší výkon. Někteří jedinci mi připadají, že jejich výkon není, až tak důležitý "když už jsem se nominoval". K dobrému výkonu je potřeba velká míra psychické pohody. Na této pohodě se musí pracovat nepřetržitě a neutápět se v negativizmech typu co kdyby, proč to a ne ono, aj. Pak začne převládat "blbá nálada! a je zaděláno na neúspěch. Ve výsledcích je nakonec vidět, kdo si dokáže na závod dobře připravit i ... hlavu.

Jan Havelka
vedoucí reprezentace

22. Červen 2004 - 18:55